

עשרת הדברות לניהול כיתה

- 1. היה המארח בכיתה**
המורה מגיע לפני התלמידים לכיתה.
- 2. לזכור את התכלית: לא שקט, אלא למידה ואקלים מכבד**
מתי רעש הוא חיובי? מתי דממה היא שלילית? גרף ריאלי של שקט, פדגוגיה מגוונת הכרחית.
- 3. כללים קצרים, פשוטים ומדורגים**
שיטת הרמזור: **אדום**- כללי טאבו- לא יותר משניים, **כתום**- שברת שלמת, **ירוק**- פריבילגיות.
- 4. הימנע מפגיעה ברצף השיעור (למעט בעבירות אדומות)**
הרחב ומנף את רפרטואר התגובות שלך: תנועה במרחב הכיתה, שתיקה של 3 שניות (ללא הערות ביניים) רמיזה בתנועת יד, הומור מדוד וכיו"ב.
- 5. השקע באופן יזום במערכות יחסים בימי שגרה**
בכל אחת משלש הקבוצות: תלמידי קצה, מנהיגות, בינוניים.
- 6. תמריצים כיתתיים**
ניקוד למגוון התנהגויות: (דגש גם על כאלה שנתפסים כהתנהגות תקנית טריוויאלית) תלמידות, השתתפות, יעילות במעברים, אקלים מכבד וכן הלאה.
- 7. הישמר מ'הרוצח השקט' של סמכות המורה**
כרסום בתחושת ההגינות (מומלץ: משובים, שיחות מיקוד, שיקוף משברים/מתחים לאחר פתירתם).
- 8. לכרוך דרישות משמעת עם ערכים**
כבוד האדם (=כבוד התלמיד, כבוד המורה); דרך ארץ (=נורמות תרבותיות של סביבות למידה) וכן הלאה. לעיתים, סיפור אישי רגשי של המורה עשוי ליצור הזדהות ולעגן התנהלות כיתתית ראויה יותר מאיום בסנקציה או מהטפת מוסר.
- 9. הימנעות מעימות פומבי**
הפרד ומשול: עבודה כיתתית קצרה ולקיחת הגורם המפריע לשיחה הרחק מעין הקהל עשויה לפתור בעיות רבות.
במקרי קצה: טקטיקת שתי חלופות והשהיה (לשלם בטווח קצר לטובת טווח בינוני וארוך).
- 10. מסגור מחדש של הנושא: משחיקת השוטר/הגננת לטובת מהות החינוך**
לא מדובר ב'ניקוי בעיות טורדניות' אלא בהזדמנות פז לממש את תכלית החינוך: להיות משמעותי עבור הפרט ולהשפיע על החברה הישראלית.